ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 2

ΟΚΤΑΣΕΛΙΔΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ ΕΤΟΣ ΙΔ'-ΑΡ 14-20

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ
(Στοὰ Πεσμαζόγλου)

ΓΡΑΦΕΙΑ
Στοὰ Πεσμαζόγλου. Τηλεφωνα : 31-351 31-352

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
Ἐτησία	Δρ. 720	Ἐτησία	£ 2.0.0
Ἐξάμηνος	» 360	Ἐξάμηνος	» 1.5.0
Τρίμηνος	» 180	Ἀμερικῆς	$ 12

Η ΠΡΩΪΑ

ΚΥΡΙΑΚΗ
20
ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1938
Ἀνατολὴ ἡλίου 7.13'—Δύσις 5.03"
Γρηγορίου Δεκαπ., Πρόκλου

ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΤΗΣ ΡΟΥΘΗΝΙΑΣ

Μετὰ τὴν συμφωνίαν τοῦ Μονάχου, τὸ τσεχοσλοβακικὸν διήνυσε καὶ ἄλλας τινὰς περιπετείας. Μετὰ τὴν ὁριστικὴν διευθέτησιν τοῦ ζητήματος τῶν Γερμανῶν Σουδητῶν, οἱ ὁποῖοι, κατὰ τὰ συμφωνηθέντα ἐν Μονάχῳ, συνεχωνεύθησαν εἰς τὸ γερμανικὸν Ράϊχ, ἡ Πολωνία κατέλαβε τὴν εἰς αὐτὴν ἀνήκουσαν ἐθνολογικῶς περιοχὴν τῆς Σλοβακίας, ἡ δὲ Οὐγγαρία, δυνάμει τῆς ἐτυμηγορίας τῆς γερμανοϊταλικῆς διαιτησίας, εὐρεῖαν λωρίδα τῆς Σλοβακίας βορείως τοῦ Δουνάβεως.

Ἀπέμεινεν οὕτω τὸ ζήτημα τῆς Ρουθηνίας, ἡ τῆς «Ὑποκαρπαθίου Ρωσίας», ὅπως συνήθως λέγεται τὸ τρίτον αὐτόνομον κρατίδιον, τὸ δημιουργηθὲν ἐκ τῆς πρὶν ἐνιαίας Τσεχοσλοβακίας. Καὶ κατὰ τὰς προχθεσινὰς τηλεγραφικὰς πληροφορίας, ἐσημειώθη εἰσβολὴ Πολωνῶν καὶ Οὐγγρων ἀτάκτων, ἀποκρουσθέντων αἱματηρῶς ἀπὸ τμήματα τοῦ τσεχοσλοβακικοῦ στρατοῦ εἰς τὰ πρόθυρα τῆς νέας ρουθηνικῆς πρωτευούσης, τῆς μικρᾶς πόλεως Τσούστ. Οἱ Τσεχοσλοβάκοι ὑποπτεύουν ὅτι ἐπρόκειτο περὶ συνδυασμένης οὐγγροπολωνικῆς ἀποπείρας πρὸς δημιουργίαν τετελεσμένου γεγονότος — τῆς ἐκατέρωθεν, δηλαδή, καταλήψεως τῆς Ρουθηνίας καὶ τῆς δημιουργίας κοινῆς οὐγγροπολωνικῆς μεθορίου.

Διὰ τὴν Πολωνίαν καὶ τὴν Οὐγγαρίαν ἡ δημιουργία κοινῆς μεθορίου εἶνε ἐπιθυμία ζωηροτάτη, ἐκδηλωθεῖσα εὐθὺς ὡς τὸ σουδητικὸν προσέλαβεν ὀξεῖαν διεθνῆ μορφήν. Εἶνε προφανὲς ὅτι ἡ Πολωνία, ἡ ὁποία ἔχει ἐντὸς τῶν συνόρων της μίαν οὐκρανικὴν ἐθνικὴν μειονότητα ἀρκετὰ πολυάριθμον, δὲν βλέπει ἄνευ ἀνησυχίας τὴν ἵδρυσιν ἐνὸς οὐκρανικοῦ, φυλετικῶς, κρατιδίου εἰς τὸ ἄκρον τῆς Τσεχοσλοβακίας, μὲ τὴν ὁποίαν, ἀλλωστε, ἡ Ρουθηνία δὲν ἔχει καμμίαν ἐθνικὴν συνοχήν, θὰ προέβαινε δὲ ἀνενδοιάστως εἰς τὴν κατάληψιν τῆς Ρουθηνίας καὶ τὴν διανομήν της μὲ τὴν Οὐγγαρίαν ἐὰν δὲν ἀντετίθεντο εἰς τόσον ριζοσπαστικὰς λύσεις ἡ Γερμανία ἀφ' ἑνὸς καὶ ἡ Ρουμανία ἀφ' ἑτέρου.

Κατὰ τὸ τέλος τοῦ παρελθόντος Ὀκτωβρίου ἡ Πολωνία ἠθέλησε νὰ πληροφορηθῇ τὰς ἐπὶ τοῦ ζητήματος ἀπόψεις τῆς συμμάχου της Ρουμανίας, ὁ δὲ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς της κ. Μπὲκ μετέβη εἰς τὸ Γαλάζιον, ὅπου εὑρίσκετο τότε ὁ Βασιλεὺς Κάρολος, παρακολουθῶν φθινοπωρινὰ γυμνάσια εἰς τὴν Μολδαυΐαν, ἐκεῖ δὲ συνηντήθη μετὰ τοῦ Ρουμάνου ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Κομνέν, γενόμενος δεκτὸς καὶ ἀπὸ τὸν Βασιλέα Κάρολον εἰς μακρὰν ἀκρόασιν. Ταὐτοχρόνως σχεδὸν μετέβαινεν εἰς τὴν Βουδαπέστην ὁ διευθυντὴς τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Βαρσοβίας κόμις Λουμπιένσκι καὶ εἰς τὴν οὐγγρικὴν πρωτεύουσαν συνεκροτεῖτο τεραστία διαδήλωσις, κατὰ τὴν ὁποίαν 200 χιλιάδες Οὔγγρων ἐπευφήμησαν τὴν Πολωνίαν καὶ ἠξίουν κοινὴν μετ' αὐτῆς μεθόριον.

Περὶ τῶν διαμειφθέντων εἰς τὴν συνάντησιν τοῦ Γαλαζίου δὲν ἀνεκοινώθη τι τὸ συγκεκριμένον. Ἀμέσως, ὅμως, μετ' αὐτὴν ἐδημοσιεύθησαν εἰς τὸν ρουμανικὸν τύπον ἄρθρα ἐμπνευσμένα προδήλως, λίαν δὲ σαφῆ καὶ κατηγορηματικά. Οὕτως, ἡ ἐφημερὶς «Οὐνιβέρσουλ» τοῦ Βουκουρεστίου ἐτόνιζεν εἰς κύριον ἄρθρον, ὅτι «τὸ πρόβλημα τῆς Ὑποκαρπαθίου Ρωσίας δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ ἀποσπασθῇ ἀπὸ τὸ κανονικὸν πλαίσιόν του, τὸ ὁποῖον εἶνε ἡ θέλησις τοῦ ρουθηνικοῦ λαοῦ ὅπως παραμείνῃ συνδεδεμένος μὲ τὴν Τσεχοσλοβακικὴν Δημοκρατίαν ἐντὸς τῶν πολιτικῶν καὶ τῶν ἐδαφικῶν ὁρίων, ἐντὸς τῶν ὁποίων δύναται ν' ἀναπτυχθῇ κανονικῶς ἐπὶ τῶν βάσεων εὐρείας αὐτονομίας». Ἐτονίζετο, ἐξ ἄλλου, ὅτι διὰ τὴν Ρουμανίαν εἶνε ἀναγκαιοτάτη ἡ ὕπαρξις κοινῆς μεθορίου μετὰ τῆς Τσεχοσλοβακίας, ἡ ὁποία θὰ κατηργεῖτο εἰς περίπτωσιν διανομῆς τῆς Ρουθηνίας μεταξὺ Οὐγγαρίας καὶ Πολωνίας. «Ἡ κοινὴ αὐτὴ ρουμανοτσεχικὴ μεθόριος δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ χρησιμεύσῃ, εἰμὴ διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς τάξεως καὶ τῆς εἰρήνης εἰς τὴν περιοχὴν ἐκείνην τῆς Εὐρώπης».

Κατὰ τὴν ρουμανικὴν ἄποψιν, τὴν ἀνάγκην τῆς ὑπάρξεως κοινῆς μεθορίου μεταξὺ Ρουμανίας καὶ Τσεχοσλοβακίας ἐπιβάλλουν καὶ λόγοι σοβαρώτατοι φύσεως οἰκονομικῆς. Ἡ Ρουμανία καὶ ἡ Τσεχοσλοβακία προσφέρουν εἰς ἀλλήλας ἀγοραὶς σημαντικωτάτας διὰ τὴν τοποθέτησιν προϊόντων των, ἡ δὲ Ρουμανία δὲν ἔχει κανὲν συμφέρον νὰ ἴδῃ εἰς τὴν Τσεχοσλοβακίαν τὰ σιτηρά της, ὑποσκελιζόμενα ἀπὸ τὰ σιτηρὰ τῆς Οὐγγαρίας, ἡ ὁποία, μάλιστα, προσηυξήθη σπουδαίως ἀπὸ τὰ γονιμώτερα νότια ἐδάφη τῆς Σλοβακίας. Ἡ Ρουμανία θέλει, ἄλλωστε, νὰ διατηρήσῃ τὴν διὰ τῆς Ρουθηνίας ἄμεσον ἐπαφήν της μὲ τὴν Τσεχοσλοβακίαν καὶ δι' ἄλλους λόγους. Μὲ τὴν Οὐγγαρίαν ἔχει ἤδη ἀρκετὰ μακρὰν κοινὴν μεθόριον, διὰ λόγους δὲ στρατηγικοὺς δὲν θὰ ἐπεθύμει νὰ τὴν ἴδῃ ἐπιμηκυνομένην κατὰ 150 ἀκόμη χιλιόμετρα. Καὶ τὸ σχετικὸν ἄρθρον τῆς «Οὐνιβέρσουλ» κατέληγε διὰ τῶν ἑξῆς ἐμφαντικῶν: «Ἡ δημοσία ρουμανικὴ γνώμη, βαθέως πεπεισμένη περὶ τῆς ἀναγκαιότητος τῆς πολωνορρουμανικῆς συμμαχίας, παραμένει, ἐν τούτοις, ἀκλόνητος εἰς τὴν ἀπόφασίν της ὅπως ὑποστηρίξῃ πᾶσαν ἐνέργειαν τῆς ρουμανικῆς κυβερνήσεως ἀποσκοποῦσαν εἰς τὴν διατήρησιν μιᾶς κοινῆς μεθορίου μετὰ τῆς Τσεχοσλοβακίας».

Τὰ ἀνωτέρω ἐξηγοῦν ἐπαρκῶς διατί ἡ Πολωνία καὶ ἡ Οὐγγαρία δὲν ὑιοθετοῦν ἐπισήμως τὴν προχθεσινὴν ἀπόπειραν ἐνόπλου εἰσβολῆς εἰς τὴν Ρουθηνίαν, τὴν ὁποίαν ἀποδίδουν εἰς τὴν πρωτοβουλίαν «τρομοκρατικῶν» ὀργανώσεων. Παρ' ὅλα ταῦτα, δὲν εἶνε ἀκόμη δυνατὸν νὰ λεχθῇ μετὰ βεβαιότητος ὅτι ἡ τελευταία λέξις ἐλέχθη ἐπὶ τοῦ ρουθηνικοῦ προβλήματος.

ΕΝ ΝΕΟΝ ΑΚΑΝΘΩΔΕΣ ΠΡΟΒΛΗΜΑ...

ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΤΩΝ ΓΕΡΜΑΝΙΚΩΝ ΑΠΟΙΚΙΩΝ

ΚΑΙ ΤΟ ΤΑΞΙΔΙΟΝ ΤΟΥ κ. ΠΙΡΟΟΥ ΕΙΣ ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ

ΒΟΛΙΔΟΣΚΟΠΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΑΝΤΙΡΡΗΣΕΙΣ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 19. (Ἰδιαιτέρα ὑπηρεσία).— Ὁ ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης τῆς Νοτιοαφρικανικῆς Ἑνώσεως κ. Πίροου, ἐπέβη σήμερον τὴν πρωΐαν ἀεροπλάνου μεταβαίνων εἰς Σβέριν, ὅπου παρηκολούθησεν ἀεροπορικὰς ἀσκήσεις. Ὁ κ. Πίροου ἐπέστρεψε τὴν μεσημβρίαν εἰς Βερολῖνον ἐπισκεφθεὶς τὰς ἐγκαταστάσεις τοῦ ἀεροδρομίου τοῦ Βερολίνου.

Τὴν 2αν μ. μ. παρεκάθησεν εἰς γεῦμα παρατεθὲν πρὸς τιμήν του ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ τῆς κυρίας φὸν Ρίμπεντροπ εἰς τὴν ἐπαυλιν Ντάχλεν παρὰ τὸ Βερολῖνον. Εἰς τὸ γεῦμα παρεκάθησαν ἐπίσης ἡ κυρία Πίροου, ὁ ἀνώτατος ἀρχηγὸς τοῦ στρατοῦ στρατηγὸς Κάϊτελ, ὁ ὑφυπουργὸς τῆς Ἀεροπορίας στρατηγὸς φὸν Μίλχ, ὁ ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας δρ. Φοῦνκ, ὁ ὑφυπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν δόκτωρ Βαϊρμαν καὶ πολλαὶ ἄλλαι ἀνώτεραι προσωπικότητες τοῦ στρατοῦ, τῆς κρατικῆς ἱεραρχίας καὶ τοῦ ἐθνικοσοσιαλιστικοῦ κόμματος. Τὴν ἑσπέραν παρετέθη πρὸς τιμήν του μέγα γεῦμα εἰς τὴν ἐν Βερολίνῳ Νοτιοαφρικανικὴν πρεσβείαν.

Τὴν 1ην μ. μ. τῆς αὔριον ὁ κ. Πίροου θὰ ἀναχωρήσῃ ἐκ Βερολίνου δι' αὐτοκινήτου διὰ νὰ μεταβῇ εἰς Σορφχάϊντε ὅπου εἶνε προσκεκλημένος εἰς κυνήγιον ὑπὸ τοῦ στρατάρχου Γκαῖριγκ. Ἐν τῷ μεταξὺ ἡ σύζυγος τοῦ Νοτιοαφρικανοῦ ὑπουργοῦ ἐπωφελεῖται τῆς ἐν Βερολίνῳ διαμονῆς της διὰ νὰ συλλέξῃ αὐτοπροσώπως πληροφορίας περὶ τῶν γυναικείων γερμανικῶν ὀργανώσεων καὶ ἰδίᾳ τῆς δράσεώς των ἐπὶ τοῦ κοινωνικοῦ πεδίου.

Αἱ γερμανικαὶ ἐφημερίδες δημοσιεύουν λεπτομερείας τοῦ γεύματος καὶ τῆς δεξιώσεως, ἥτις ἐδόχθη χθὲς τὴν ἑσπέραν ὑπὸ τοῦ Γερμανο-Νοτιοαφρικανικοῦ Συνδέσμου πρὸς τιμὴν τοῦ κ. Πίροου. Εἰς τὸ γεῦμα καὶ τὴν δεξίωσιν παρέστησαν ὁ ἐν Βερολίνῳ πρεσβευτὴς τῆς Νοτίου Ἀφρικῆς, ὁ "Αγγλος ἐπιτετραμμένος κ. Ὄτζιλβυ Φὸρμπς καὶ πολλαὶ γερμανικαὶ προσωπικότητες, ἀντιπροσωπεύουσαι τὸ κράτος, τὸν στρατόν, τὸ ἐθνικοσοσιαλιστικὸν κόμμα, τὴν βιομηχανίαν καὶ τὸν τύπον. Δὲν ἐξεφωνήθησαν λόγοι, ἀλλ' ὁ κ. Πίροου ἐπωφελήθη τῆς εὐκαιρίας ν' ἀνταλλάξῃ ἀνεπισήμως γνώμας μέ τινας ἐκ τῶν Γερμανῶν πολιτικῶν ἡγετῶν.

Οἱ ἐνταῦθα ἐπίσημοι γερμανικοὶ καὶ νοτιοαφρικανικοὶ κύκλοι εἶνε εἰς ἄκρον ἐπιφυλακτικοὶ ὡς πρὸς τὸ ἀποτέλεσμα τῶν συνομιλιῶν τοῦ κ. Πίροου μὲ τοὺς κ.κ. Γκαῖριγκ καὶ Ρίμπεντροπ. Οἱ κύκλοι τοῦ γερμανικοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν δὲν ἀποκρύπτουν ὅτ. αἱ διαπραγματεύσεις περὶ τὸ ἀποικιακὸν καθυστέρησαν σημαντικῶς.

Οἱ γερμανικοὶ πολιτικοὶ κύκλοι παρακολουθοῦν ἐπίσης ἐκ τοῦ σύνεγγυς τὴν στάσιν τῆς Γαλλίας ἔναντι τῶν γερμανικῶν ἀποικιακῶν διεκδικήσεων. Ἡ «Ἐφημερὶς τῆς Κολωνίας» παρατηρεῖ ὅτι ὁ γαλλικὸς λαὸς καὶ ἡ γαλλικὴ κυβέρνησις ἐτήρησαν ἀξιοπρεπῆ στάσιν ἔναντι τῶν συνεπειῶν τῆς δολοφονίας τοῦ φὸν Ράτ, ἐν ἀντιθέσει πρὸς ὅ,τι συνέβη εἰς τὴν Ἀγγλίαν καὶ τὴν Ἀμερικήν, τὸ γεγονὸς δὲ τοῦτο ἀποτελεῖ καλὸν οἰωνὸν δι' ἕνα γενικὸν κατευνασμόν. Ἡ ἰδία ἐφημερὶς ἐκφράζει τὴν ἐλπίδα ὅτι ὁ κ. Νταλαντιὲ δὲν θὰ ἐξακολουθήσῃ ἀρνούμενος συζήτησιν ἐπὶ τοῦ ἀποικιακοῦ, ὅταν θὰ ἀντιληφθῇ ὅτι ἡ ρύθμισις τοῦ προβλήματος τούτου παρέχει μίαν πραγματικὴν εὐκαιρίαν μονίμου γαλλογερμανικῆς συνεργασίας.

Κατὰ τηλεγραφήματα ἐκ Λονδίνου, ἡ ἐπίσκεψις τοῦ κ. Πίροου εἰς Βερολῖνον παρακολουθεῖται μετὰ ζωηροῦ ἐνδιαφέροντος ὑπὸ τῶν ἀγγλικῶν ἐφημερίδων καὶ τῶν πολιτικῶν κύκλων, καίτοι δὲν δημοσιεύονται ἐπ' αὐτῆς σχόλια. Ἡ κρατοῦσα ἐντύπωσις εἶνε ὅτι αἱ ἐλπίδες, αἱ ὁποῖαι ὑπῆρχον ἐν ἀρχῇ ὅτι ἡ ἐπίσκεψις τοῦ κ. Πίροου θὰ συνετέλει εἰς τὴν διευθέτησιν τοῦ ἀποικιακοῦ προβλήματος, δὲν ἦσαν βάσιμοι. Οἱ καλῶς πληροφορημένοι κύκλοι τοῦ Λονδίνου εἶνε τῆς γνώμης ὅτι ὁ κ. Πίροου ἐπεσκέφθη τὸ Βερολῖνον χωρὶς νὰ κομίζῃ σαφεῖς προτάσεις ἀπὸ μέρους τῆς ἀγγλικῆς κυβερνήσεως ἢ τῆς Νοτιοαφρικανικῆς Ἑνώσεως. Κατὰ τὰς τελευταίας πληροφορίας, ἡ ἐπίσκεψις τοῦ κ. Πίροου ἔχει καθαρῶς πληροφοριακὸν χαρακτῆρα.

Ὁ ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης τῆς Νοτιοαφρικανικῆς Ἑνώσεως κ. Πίροου

Φαίνεται ὅτι ὁ Νοτιοαφρικανὸς ὑπουργὸς ἐνδιαφέρεται κυρίως νὰ βολιδοσκοπήσῃ τὰς γερμανικὰς ἀπόψεις ἔναντι τοῦ ἀποικιακοῦ ζητήματος.

Τὸ πρακτορεῖον Τρανσόσεαν μεταδίδει ὅτι ἡ ἐπικρατοῦσα εἰς τοὺς κοινοβουλευτικοὺς κύκλους τῆς Γαλλίας ἄποψις, καθ' ἣν δὲν πρόκειται νὰ ζητηθῇ παρὰ τῶν συμμάχων δυνάμεων ἡ ἀπόδοσις ἀποικιῶν εἰς τὴν Γερμανίαν, ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι «αἱ ἀποικίαι αὐταὶ δὲν ἐκλάπησαν, ἀλλὰ κατεκτήθησαν διὰ τῶν ὅπλων κατὰ τὸν πόλεμον» κρίνεται ὑπὸ τῆς «Ἐφημερίδος τοῦ Χρηματιστηρίου» ὡς ἐνδιαφέρουσα καὶ ἐπικίνδυνος θέσις.

«Ὑποστηρίζουσα τὴν ἄποψιν ταύτην ἡ Γαλλία, λέγει ἡ ἐφημερὶς, ἔρχεται εἰς ἀντίθεσιν πρὸς τὰς νομίμους ἀξιώσεις τῆς Γερμανίας, ἐφόσον ἐπικαλεῖται τὸ ἐπιχείρημα τῆς βίας, συνεπείᾳ τῆς ὁποίας, κατὰ τὴν ἀντίληψιν τῶν Γάλλων ἐδημιουργήθη νόμιμον δικαίωμα ἐπὶ τῶν ἀποικιῶν. Ὁ τρόπος αὐτὸς τοῦ σκέπτεσθαι δὲν σημαίνει ἄλλο τι εἰμὴ ὅτι ἡ Γαλλία ἀπορρίπτει τὴν μέθοδον τῶν διαπραγματεύσεων καὶ συνιστᾷ τὴν μέθοδον τῆς βίας».

Ἡ ἐφημερὶς ἀναφερομένη περαιτέρω εἰς τὴν δήλωσιν, τὴν ὁποίαν ἔχει κάμει ἡ Γερμανία ὅτι «δὲν θὰ πολεμήσῃ διὰ τὸ ἀποικιακὸν ζήτημα, ἀλλ' ὅτι ἀπευθύνει ἔκκλησιν πρὸς τοὺς σημερινοὺς κατόχους τῶν πρώην γερμανικῶν ἀποικιῶν, ἐπικαλουμένη τὰς ἀρχὰς τῆς δικαιοσύνης», παρατηρεῖ ὅτι τὸ σύστημα τῆς κατ' ἐντολὴν διοικήσεως ἐχρησιμοποιήθη ὡς φύλλον συκῆς, ὑπὸ τὸ ὁποῖον ἐκαλύφθη ἡ πραγματικὴ διάθεσις πρὸς κατακράτησιν τῶν ἀποικιῶν. Οἱ θεματοφύλακες ἔγιναν τώρα κήρυκες τῆς προσαρτήσεως.

Ἀνεξαρτήτως τῶν νομίμων αὐτῶν ἀξιώσεων ἐπὶ τῶν πρώην ἀποικιῶν τῆς Γερμανία καταλήγει ἡ ἐφημερίς, ὡς ἡ μᾶλλον πυκνοκατοικουμένη χώρα τῆς Εὐρώπης, ἔχει τὰ αὐτὰ πολιτικά, οἰκονομικὰ καὶ ἠθικὰ δικαιώματα ἐπὶ ἀποικιῶν ὅσον καὶ οἱαδήποτε ἄλλη μεγάλη ἢ μικρὰ χώρα. Ἡ ἐν τῷ ἐπιπέδῳ τούτῳ φυσικὴ ἐξέλιξις δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ μεταβληθῇ καὶ συνεπῶς, ἐὰν ἡ Γαλλία ἐπιθυμῇ νὰ ἔλθῃ εἰς συνεννοήσεις μὲ τὸ Ράϊχ πρέπει νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν παλαιὰν θεωρίαν, καθ' ἣν δίκαιον εἶνε ἡ ἰσχύς.

ΤΗΝ ΠΡΟΣΕΧΗ ΠΕΜΠΤΗΝ ΘΑ ΕΚΛΕΓΗ Ο ΝΕΟΣ ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΤΣΕΧΟΣΛΟΒΑΚΙΑΣ

ΘΑ ΕΠΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗ ΠΑΡΑΙΤΗΣΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΟΙ ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ ΠΡΟΕΔΡΟΙ ΚΑΙ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 19. (Ἰδιαιτέρα ὑπηρεσία). — Τηλεγραφοῦν ἐκ Πράγας ὅτι ἡ τσεχοσλοβακικὴ Βουλὴ συνῆλθε χθὲς καὶ κατόπιν ὀλιγολέπτου συνεδριάσεως διέκοψε τὴν συνεδρίασιν διὰ σήμερον. Φαίνεται ὅτι ἀνεφύησαν σημαντικαὶ διαφοραὶ ἀντιλήψεων μεταξὺ τῶν βουλευτῶν ἐπὶ τῶν ἐπιβαλλομένων μεταβολῶν εἰς τὸν καταστατικὸν χάρτην τῆς χώρας. Οἱ Καρπαθοουκρανοὶ ἐπιθυμοῦν ὅπως αἱ πρῶται ἐκλογαὶ διὰ τὴν διαιτησαν τῶν διεξαχθοῦν ἐντὸς πέντε μηνῶν καὶ οὐχὶ 18, ὡς ἐπιδιώκει ἡ κυβέρνησις τῆς Πράγας.

Σήμερον ἡ Βουλὴ ἐνέκρινε τὸ νομοσχέδιον τὸ ἀφορῶν τὴν αὐτονομίαν τῆς Σλοβακίας διὰ ψήφων 142 κατὰ 21 ἄνευ συζητήσεως. Τὸ νομοσχέδιον τὸ ἀφορῶν τὴν Ὑποκαρπαθικὴν Ρωσίαν, ἐψηφίσθη δι' 146 ψήφων κατὰ 23 κομμουνιστῶν. Τὸ νομοσχέδιον τοῦτο ἐδέησε νὰ τροποποιηθῇ διὰ νὰ καταστῇ δυνατὴ ἡ ἐπιψήφισίς του. Δι' εἰδικὰς διατάξεως ἐξουσιοδοτήθη ἡ αὐτόνομος δίαιτα νὰ μεταβάλῃ διὰ συντακτικῆς πράξεως τὸ ὄνομα τῆς Ὑποκαρπαθικῆς Ρωσίας εἰς Καρπαθικὴν Οὐκρανίαν.

Ἀφ' ἑτέρου κατετέθη εἰς τὴν Βουλὴν τὸ νομοσχέδιον περὶ πλήρους ἐξουσιοδοτήσεως. Ἐν τῇ εἰσηγητικῇ ἐκθέσει τονίζεται ὅτι τὰ ἐξελιχθέντα ἱστορικὰ γεγονότα ἐπιβάλλουν τὴν μεταρρύθμισιν τῆς νομοθεσίας τῆς χώρας. Τὸ σύνταγμα τοῦ 1920 πρέπει νὰ προσαρμοσθῇ εἰς τὴν νέαν κατάστασιν, καὶ ἐπειδὴ αἱ νομοθετικαὶ ἐργασίαι δὲν δύνανται νὰ ἀκολουθήσουν τὴν κανονικὴν ὁδόν, εἶνε ἀνάγκη νὰ ἐπιτραπῇ εἰς τὴν κυβέρνησιν νὰ λάβῃ προσωρινῶς τὰ ἀναγκαῖα νομοθετικὰ μέτρα. Ἂν τὰ μέτρα ταῦτα θίγουν τὸν συνταγματικὸν χάρτην τῆς χώρας, ὁ πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας θὰ εἶνε ὁ μόνος ἁρμόδιος ὅπως διακανονισῃ τὸ ζήτημα.

Ὁ νέος πρόεδρος τῆς δημοκρατίας θὰ ἐκλεγῇ ὑπὸ τοῦ κοινοβουλίου τὴν Πέμπτην, θὰ εἶνε δὲ πιθανώτατα ὁ κ. Σβαλκόφσκυ. Ἡ ψήφισις τοῦ νόμου περὶ πλήρους ἐξουσιοδοτήσεως θὰ γίνῃ μετὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ νέου προέδρου. Τὸ κόμμα τῆς Ἐθνικῆς Ἑνώσεως ἐμεινε σύμφωνον ὅσον ἀφορᾷ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου περὶ ἀναδείξεως νέου προέδρου. Τὴν πρωθυπουργίαν θὰ ἀναλάβῃ ὁ κόμις Ζοζὲφ Γσένυ, τὸ δὲ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν θὰ ἀνατεθῇ πιθανῶς εἰς τὸν Σλοβάκον Κρνό.

Τὸ ὑπὸ τὸν στρατηγὸν Ροῦντολφ Γκάζνα φασιστικὸν κόμμα ἀπεφάσισε νὰ συγχωνευθῇ μετὰ τοῦ Ἐθνικοῦ Τσεχικοῦ κόμματος. Οἱ καθολικοί, οἱ ὁποῖοι ἀρχικῶς ἠθέλον νὰ παραμείνουν ἀνεξάρτητοι, διηρέθησαν εἰς δύο. Οἱ πλεῖστοι ἐξ αὐτῶν προσεχώρησαν εἰς τὸ Ἐθνικὸν κόμμα, ἐνῷ ὁ ἀρχηγὸς αὐτῶν Σράμεκ παρέμεινεν ἔξω. Αἱ τσεχικαὶ πολιτικαὶ μερίδες κατενεμήθησαν εἰς δύο: εἰς τὴν δεξιάν, τὴν ὁποίαν ἀντιπροσωπεύουν τὸ Ἐθνικὸν κόμμα μετὰ τῶν φασιστῶν τοῦ Γκάζνα, οἱ ἀγροτικοί, οἱ ἐθνικοσοσιαλισταὶ καὶ οἱ καθολικοὶ καὶ εἰς τὴν ἀριστεράν, ἡ ὁποία ἀποτελεῖται ἐκ τῶν σοσιαλδημοκρατῶν.

Εἰς τὴν ὑποψηφιότητα τοῦ κ. Σβαλκόφσκυ ἀντιτίθεται ὅμως τὸ νέον κόμματος τῆς «Ἐθνικῆς Ἑνώσεως» ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι ἡ Ὁλλανδὴ σύζυγος καὶ ἡ θυγάτηρ τοῦ ἑνὸς ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν δὲν ὁμιλοῦν τὴν τσεχικήν. Ἀντίπαλος τοῦ κ. Σβαλκόφσκυ κατὰ τὴν ἐκ-

(Συνέχεια εἰς τὴν 6ην σελίδα)

Μὲ τὸν κόσμον τῶν σκιῶν

Λουΐ Ζουβέ, ὁ πολυσύνθετος Γάλλος καλλιτέχνης

Αἱ γνῶμαί του διὰ τὸ θέατρον καὶ τὸν κινηματογράφον.—Αἱ ἐπιδιώξεις τοῦ συγχρόνου θεάτρου

Τοῦ ἠθοποιοῦ κ. Γ. Παππᾶ

31ον

Ὁ Λουΐ Ζουβὲ εἶνε ἀσφαλῶς μεγάλος ἠθοποιὸς καὶ μεγάλος σκηνοθέτης. Αὐτὰ ποὺ κυριαρχεῖ καὶ στὶς δυὸ του ἰδιότητες εἶνε τὸ μυαλό, εἰς βάρος ἴσως κάποτε τῆς εὐαισθησίας. Εἶνε ἐγκεφαλικὸς καὶ μόνον.

Εἶνε ὅμως τόσο μεγάλος τεχνίτης, ἔχει τόση γοητεία, τόση ἐξυπνάδα στὸ παίξιμό του, ποὺ σὲ κάνει καὶ ξεχνᾶς τοὺς ἐνδοιασμοὺς σου καὶ στὸ τέλος σοῦ τὸ ἐπιβάλλει.

Εἶνε ἀρκετὰ γνωστὸς ἀπὸ τὸν κινηματογράφο ὥστε κάθε περιγραφὴ τοῦ ἐξωτερικοῦ του περιττεύει. Ἐκεῖνη, ἐκ μέρους της, κυριολεκτικῶς τὸν ἐλάτρευεν. Ἦτο δι' αὐτὴν ὁ ἥρως, ὁ σωτὴρ τῆς χώρας. Ἐδέχθη τὰς θωπείας του, ἀπήντησεν εἰς αὐτάς, ἠρνήθη ὅμως νὰ τοῦ δοθῇ πλήρως. «Σᾶς ἀγαπῶ, τοῦ εἶπεν, ἀλλὰ δὲν θέλω νὰ γίνω ἐρωμένη σας. Νυμφευθῆτε με καὶ εἶμαι δική σας».

Ἔπρεπεν ὅμως νὰ σκεφθῇ καὶ τὴν χώραν. Ὁ πόλεμος δὲν εἶχε τελειώσει. Ὁ ἑλληνικὸς στρατός, ἂν καὶ ἠττηθεὶς εἶχε κατορθώσει νὰ διαφύγῃ. Μὲ τὰ νέα στρατεύματα τὰ ὁποῖα ἀπεστάλησαν ἐξ Ἀθηνῶν, ἀναδιωργανοῦτο εἰς τὰ μέτωπον τῆς Θράκης, ὄπισθεν τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

Δεδομένου ὅτι οἱ Τοῦρκοι ἐστεροῦντο στόλου, ἦσαν ὑποχρεωμένοι νὰ καταδιώξουν τὸν ἐχθρὸν διὰ ξηρᾶς καὶ δι' αὐτὸ νὰ περάσουν τὰ Δαρδανέλλια. Εἰς τὸ Τσανάκ, ὅμως, συνήντησαν ἕνα σῶμα ἀγγλικοῦ στρατοῦ, τὸ ὁποῖον δὲν τοὺς ἐπέτρεψε νὰ περάσουν. Τί νὰ κάμουν; Νὰ πολεμήσουν μὲ τοὺς Ἄγγλους; Ὁ πόλεμος ἦτο μέγας.

Ὁ Μουσταφὰ Κεμὰλ ἐδίστασε, ἀλλὰ κατόπιν ἔδωκε τὴν ἐντολὴν νὰ προχωρήσουν. Μόλις ὅμως οἱ Τοῦρκοι ἐφθασαν πρὸ τῶν ἀγγλικῶν γραμμῶν, ἔλαβον τὴν ἐντολὴν νὰ σταματήσουν. Ἡ ἀνακωχὴ εἶχεν ὑπογραφῇ, οἱ δὲ Ἄγγλοι ἀνελάμβανον νὰ ἐκκενώσουν τὴν Θράκην ἀπὸ τὰ ἑλληνικὰ στρατεύματα καὶ νὰ ἐπαναουστήσουν τὴν εὐρωπαϊκὴν Τουρκίαν. Αὐτὸ ἀκριβῶς ἤθελεν ὁ Μουσταφὰ Κεμάλ.

Ἐφεξῆς ἠδύνατο νὰ σκεφθῇ καὶ τὸν ἑαυτόν του. Χωρὶς νὰ εἴπῃ πότε εἰς κανένα ἀνέθηκε εἰς τὸ αὐτοκίνητόν του, διέσχισε τὴν ἡμίσειαν τῆς Σμύρνης, τοῦ λιμένος καὶ τῆς θαλάσσης.

Ἔδρευεν ἐκεῖ ὅλην τὴν ἀνεσιν τὴν ὁποίαν ἐζήτει: ἐξησκημένους ὑπηρέτας καὶ τροφὴν ἀρίστην. Κυρίως ὅμως, ἐδρε τὴν Λατιφά. Διμήθυνε τὸ σπίτι μὲ ἐξαιρετικὴν γυναικείαν χάριν καὶ μὲ νοικοκυροσύνην μοναδικήν. Ἂν καὶ ἦτο ἀκόμη παιδί, κατέπλησσε τὸν Κεμὰλ μὲ τὴν ὡριμότητα τοῦ πνεύματός

Θεάματα

(Ανανεωμένα - Συστραναι)

ΒΑΣΙΛΙΚΟΝ. 5 μ.μ. και 9.30 μ.μ. «Βοσκοπούλα Αθηνών».

ΑΝΔΡΕΑΔΗ (Θέατρο Αλίκης). Μόνο σήμερον Δύο τελευταίαι παραστάσεις ΑΝΤΩΝΗΣ ΓΚΟΥΑΝ (Αγωνιώδεις σκηναί από τον Μαυρο).

ΙΝΤΙΑΝΑ (Μπλάνης - Κυριακίδης - Μπουρνάζος). «Χρυσή βραδειά».

ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ (Χάρρυ Μπώρ). Λαϊκή, 6.9 μ.μ. «Ο σύζυγος που θέλησε». Εσπερ. 10 μ.μ. ακριβώς. Τζαζ.

ΜΙΝΤΙΤΑΪ. «Σκοτεινή νύξ».

ΟΛΥΜΠΙΑ (Ελλην. Μελόδραμα). 6.½ μ.μ. «Ο Μπαρμπαγιάννης».

ΠΑΛΛΑΣ. Π.χ. μ. Η συναυλία της Συμφωνικής Ορχήστρας.

Κινηματογράφοι

ΑΤΤΙΚΟΝ. «Υπόγειος μυστηριώδης».

ΑΛΚΜΗΝΗ. «Ο Τζίμυ Βαλεντάϊν».

ΒΡΕΤΑΝΙΑ. «Παρελκύσεις δραδείας».

ΙΡΙΣ. «Ιπτάμενοι Αετοί». «Ο Τζίμυ Βαλεντάϊν».

ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ. «Σ' όλους και Γιούρτσο».

ΚΡΟΝΟΣ (Ν. Σμύρνη). «Το μυστήριο του Δράκου».

ΧΟΣΜΟΠΟΛΙΤ. «Ο νικητής της συνέχειας».

ΟΡΦΕΥΣ (Αμπ.). «Ραψωδία του δασους».

ΟΥΦΑ. «Σύγκρουση στη Μεσόγειο».

ΠΑΤΗΣΙΑ. «Τίγρη μέσα στο δωμάτιο».

ΠΑΝΘΕΟΝ. «Ρίδερκα».

ΣΑΝΤΑΡΙΟΝ (Περ.). «Ηλιοκαμένοι».

ΣΠΗΝΕΤΙΤ. «Κυνοζέστα Βίρτου».

ΣΤΑΔΙΟΝ (Περ.). «Ο Τζίμυ Βαλεντάϊν».

ΣΤΟΑ ΠΑΝΤΕΙΟΥ. Νέα και επίκαιρα από 10 π.μ.

ΤΙΤΑΝΙΑ. «Ο Τζίμυ Βαλεντάϊν».

ΤΡΙΑΝΟΝ. «Αλλόκοτος ερωτας».

ΑΤΘΙΣ. «Κρυφός γαμος».

ΓΑΛΑΞΙΑΣ. «Ο Τζίμυ Βαλεντάϊν».

ΓΑΛΑΞ. «Πρωινά ξενοι».

ΓΑΛΑΞ (Περ.). «Ο Τζίμυ Βαλεντάϊν».

ΦΟΙΒΗ (Περ.). «Ο Τζίμυ Βαλεντάϊν».

ΦΟΙΒΟΣ-ΑΠΟΛΛΩΝ. «Ο Τζίμυ Βαλεντάϊν».

Πειραιώς και Προαστίων

ΒΑΛΚΑΝΙΑ (Πλατ.). «Μεγάλα όνειρα».

ΠΑΛΛΑΣ. «Μαρία Βαλάσκα».

ΠΑΡΚ. «Ο Τζίμυ Βαλεντάϊν».

ΣΤΑΔΙΟΝΤΙ. «Πλησμονής αισθος».

Διευθυντής του Τυπογραφείου
Εμμανουηλ Γ. Κασιμάτης
Ρεθύμνης — Μακρυγιάννη 19
ΤΗΛΕΦΩΝΑ
ΚΟΜΙΚΟΝ ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟΝ
Συντακτικόν Τμήμα 16). Νέα Τμήματα τελεσφορήσαν

Ο ΑΘΗΝΑΪΚΟΣ ΛΑΟΣ
έταλαιπωρήθη αναμένων επί δεκτίαν, εξασκόπασε, απηπίσθη,
ΔΑΛΑ
ήλθε πλέον ο καιρός διά να απολαυσωμεν
Και ή αποζημίωσή του αύτη θά είναι ποτέ δεν φαντάζεται
ΠΛΟΥΣΙΑ και ΖΗΛΕΥΤΗ
Ο ΤΑΦΟΣ ΤΟΥ ΙΝΔΟΥ
Ή καταπληκτικωτερη απο τα μεγαλειτερα της και τήν καταπληκτικήν οπθόσειτ της, ή κολοσσιαία, ή φιεριώδης, ή υπερλάμπρως δημιουργία του ΛΙΤΣΜΠΕΡΓΚ
Πρωταγωνιστούν καλλιτέχναι ποὺ θά σᾶς καταπλήξουν

ΦΡΙΤΣ ΒΑΝ ΝΤΟΓΚΕΝ

ΛΑ ΓΙΑΝΑ
ΑΛΕΞΑΝΤΕΡ ΓΚΟΛΙΓΚ
ΚΙΤΤΥ ΓΙΑΝΤΣΕΝ
ΤΕΟ ΛΙΓΚΕΝ
ΑΥΡΙΟΝ
Συνεχής προβολή από της 10ης ΠΡΩΪ'ΝΗΣ είς τους Κινηματογράφους
ΠΑΝΘΕΟΝ - ΠΑΛΛΑΣ
Ατελειαι, διαρκή, προσκλήσεις (όλην των δημοσιογραφικών) ΔΕΝ ΙΣΧΥΟΥΝ.

ΑΝΔΡΕΑΔΗ
ΣΗΜΕΡΟΝ
Δύο τελευταίαι παραστασεις
ΘΑ ΣΕ ΠΑΝΤΡΕΥΤΩ ΤΕΡΑΣ!
Εις το Θέατρον ΑΛΙΚΗΣ
Την Τρίτην ή ΠΡΩΤΗ του έργου της Μ. Κένεντυ
ΤΕΣΣΑ Η ΠΙΣΤΗ ΚΑΡΔΙΑ
Το θέατρον σήμερον άρχεται λόγω γενικών δεκωδών.
Εισιτήρια από πρωΐας εις το Ταμείον του θεάτρου.

ΝΕΟΙ ΔΙΣΚΟΙ
COLUMBIA
Αριθ. Δίσκου D.G. 6412
1ον) Παρασκευάς, Ορκος Τρίτο Βιόλινο
2ον) Καρδιές που σγαπούν, ρόλ. Τρίο Βιόλινο
HIS MASTER' S VOICE
Αριθ. Δίσκου Α.Ο. 2313
1ον) Πόσο σ' αγαπώ, Σοφία Βέμπο
2ον) Σ' Φαντάζομαι, Σοφία Βέμπο

ΠΟΙΜΕΝΙΚΟΝ ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟΝ
Σπουδαστικόν Τμήμα
16). Νέα Τμήματα τελεσφορήσαν

Από Πρωΐας εις Πρωΐαν

ΕΝΤΓΚΑΡ ΟΥΑΛΛΑΣ. - 22 - Η ΜΑΥΡΗ ΜΑΣΚΑ

Άθωώτης

Τα παιδιά ... Ελεγε ένας ρώ-δοσταύρωτος τα παίδια μ... Ν! αυτά γεννιώνται τώρα πονηρεμένα ... Πεμπούτσι τα ... Ο,τοιος τρώει τα παιδιά, κι' ας μήν τά καλοσκλαβώνουν.

Ο γερω-δίδασπαλος είχε δίκηο, μα το αφαίμα, σίγουρα, δεν ήταν τών παιδιών. Ήτανε πάνω μεγάλων, οι μεγάλοι κάνουν τα παιδιά να δέσουν τόσα πράγματα, που αυχνά, δυστυχώς, τα καταλαπαίδαίουσι.

Και οι γονείς ελπαιδεύουν και δημιουργούν παιδιά, κοιφαίο και αυτά διά «θαύματα» και νά τα καλοσκλαβώνουν.

Μά σαύ είνε έναις, αύτός ο Κωστάκης !... σού λένε Ελσαγια !.. Ώλα, καλά, δεν έχει ! κι' Έχει μιά κουβέντα !.. Μια εξυπνάδα !... Έτσ'ον τού λένε τού ξεσπάνε γιατί !... Είνε τετραπέρατος, τετσατέρατος...

Και ο τετσατέρατος αύτος μικρός, αύτά τα παιδιά θαύματα, σα τα εξαμάνει, σα τα μεγαλώνει, λέγε τα τετραδιόστερα τών πραγμάτων, με τήν παιδιάτικη αφέλειά, που παρ' όλα ταύτα, δεν έλειπε κι αυτή από τήν δικαιοσύνη της, με τήν σχοφιστικότητα ενός ενηλίκου παιδιού, με τήν αναίδειαν ενός κάποιου ακόμη παιδιού τερατώδη και παράδοξα, ακόμη περισσότερο και παράδοξα.

Έσαν τα παιδιά αύτά έξοδον στον Μαραθώνα, ή στο Σούνιον, ή στην αρχαία Ελευσίνα, και θά έκαναν όπου έπι πουδής, όπως αί ατυχείς έκείναι, οι οποίαι συνοδεύουν τούς Ξένους θεαρούσιν εμφάνισιν και έβδομαδιαίον περίπατον εις τα Μουσεία, ή τον Ζωολογικόν κήπον, και δούλει αύτοί !

Αυτή δμως της έξελαστικης περιφάς, δεν ήμπορούσε να πατραπράξαν τα πάιδια της εξοχικής αύλόγιας αί. Όχι δμως είς τα δυστυχισμένα αυτά παιδιά γήπεια, άλλα είς τους εξοχικούς, ανοιχτούς χώρους, όπου ήμπορούν να τρέχουν, να παίζουν, να χαμαρώνουν τα γελοία και καμαρώνουν τα αύτά !

Γ. ΑΝΝΙΝΟΣ

Το Διεθνές συνέδριον της Κοπεγχάγης

Από της 26ης Ιουνίου μέχρι της 2ας Ιουλίου 1939 συνέρχεται εν Κοπεγχάγη το 13ον Συνέδριον της Διεθνούς Ενώσεως Σπουδαστών, το οποίον θα ασχοληθή με τα εξής θέματα: Η ειρήνη και η σημασία των νέων δι' αυτήν. Η ζωή των νέων εξορισμού. Η ανεργία των νέων. Η ανάπτυξις των λαϊκών πανεπιστημίων. Η ανάπτυξις των σπουδών. Η ελευθερία της επιστήμης. Η ανάπτυξις της φυσικής αγωγής και των εκδηλώσεων της νεότητος.

Η 50ετηρίς του Γρηγορίου Ξενοπούλου

"Ηρχισεν η εκτύπωσις του όπό μακρού επαγγελθέντος όπό τού κ. Σπυρου Μώρου τού πανηγυρικού εορτασμού της πεντηκονταετηρίδος της εν τοις όπ' αυτήν ακαδημαϊκού κ. Γρηγορίου Ξενοπούλου. Ο τόμος θά περιλάβη τον λόγον τον οποίον εξεφώνησεν ο κ. Σπυρος Μώρος, τον λόγον τον οποίον εξεφώνησεν ο κ. Γεώργιος Θεοτοκάς και δραματοποίημα, γραφέν υπό τού «Τζιμ' Αυλαίωνος» μιας πρωτοκλίτου νουβέλλας του εξαιρέτου συγγραφέως, καθώς και δοκίμια κριτικά και δραματογραφικά, γραφέντα υπό τών εταίρων και θαυμαστών του εορταζομένου μέχρι της 15ης Δεκεμβρίου, κατά τον οποίον θά τελεσθή ο πανηγυρικός εορτασμός του Χριστουγέννου.

Από Πρωΐας εις Πρωΐαν

Τα Θέατρα

Η δευτέρα εμφάνισις τού Χάρρυ Μπώρ

Στήν «Τζαζ» τού Πανιόλη

Καθώς το έξουσε προλέξει, ο κ. Χαρρυγκλα ποιητικα εργα μπορούν να εμφανισουν μια καλοκαιρινα τροφος. Άλλωστε οι ζωηρές και πολύχρωμες σκηνές της «Τζαζ» μοιάζουν να είναι κατάλληλες για μια τέτοια εποχή. Αποδείχτηκε όμως ότι η εποχή δεν έχει καμιά σημασία για τις ευρωπαϊκές παραστάσεις του κ. Πανιόλη. Μια τέτοια παράσταση είναι πάντοτε επίκαιρη, γιατί τα πρόσωπα και τα πράγματα που μας παρουσιάζει δεν έχουν καμιά σχέση με τον καιρό. Ανήκουν σε μια ξεχωριστή ατμόσφαιρα, που δεν μπορεί κανείς να την προσδιορίσει με τα συνηθισμένα μέτρα του χρόνου και του τόπου. Είναι μια ατμόσφαιρα ιδιαίτερη, που δεν μπορεί να την ταυτίσει με καμιά άλλη. Ο κ. Χάρρυ Μπώρ μπορούσε να διαλέξει για τη δεύτερη εμφάνισή του στο Πανιόλη οποιοδήποτε από τα έργα του, που θα ήταν εξίσου καλό. Διάλεξε όμως «Τζαζ» και έκανε καλά. Γιατί η «Τζαζ» είναι ένα από τα καλύτερα έργα του κ. Χάρρυ Μπώρ. Ο συγγραφέας προσπάθησε να μας δώσει μια ατμόσφαιρα ιδιαίτερη, δεν έφτασε όμως στο σημείο να μας πείσει για την ηθική της ύπαρξη. Ο κ. Χάρρυ Μπώρ δεν μπορεί να μας πείσει, γιατί, όπως το ίδιο παραδέχεται, δεν ξέρει καλά τους ανθρώπους που περιγράφει. Ξέρει μόνο τα εξωτερικά τους γνωρίσματα, τα χαρακτηριστικά τους, τις συνήθειές τους, τα ρούχα τους, τα λόγια τους, τις χειρονομίες τους, αλλά δεν ξέρει τίποτε από τη ψυχή τους. Γι' αυτό και τα πρόσωπα του έργου του δεν έχουν καμιά σχέση με τους ανθρώπους που ξέρουμε. Είναι μια σειρά από μαριονέτες, που κινούνται μηχανικά, χωρίς καμιά ζωντάνια, χωρίς καμιά ψυχή. Και ο συγγραφέας προσπαθεί να τις δώσει ζωή με μερικές αστείες ατάκες, με μπαρμπάτες και πικάντικες καταστάσεις, που όμως δεν καταφέρνουν να κρύψουν τη μεγάλη φτώχεια του έργου. Ένα έργο σπάνιας φτώχειας, που δεν μπορεί να κρύψει ούτε καν η πολύ καλή σκηνοθεσία του κ. Λεωνίδα Τριανταφυλλίδη, ούτε η πολύ καλή ερμηνεία του κ. Χάρρυ Μπώρ. Ο κ. Μπώρ είναι ένας ηθοποιός με πολύ ωραία προσόντα, που όμως δεν τα χρησιμοποιεί σωστά. Ξέρει να κάνει τον κόσμο να γελάει, αλλά δεν ξέρει να τον συγκινήσει

Λουΐ Ζουβέ, ὁ πολυσύνθετος Γάλλος καλλιτέχνης

(Συνέχεια ἀπὸ τὴς ὀκτὼ σελίδες)

δαίου, τὸν «Ποντεχρήστου» κτλ. Τὰ πρῶτα βεστιάρια μαθήματα μοῦ τὰ δωσε ὁ μεγαλύτερος ἠθοποιὸς — γι' αὐτὸ τοῦ εἶχα μεγάλη τιμὴ — ὁ Λουΐ Νοέλ. Ἀργότερα ἀρχισα νὰ παρακολουθῶ τὰ μαθήματα τῆς Γαλλικῆς Κωμωδίας. Ἤμουν πιστὸς τάξεως θεατής.

— Ἔμοιαζε πὼς εἶσθε καὶ ἀρχιτέκτων.

—Ἀληθιὸ, ἐξῆρ ἀρχιτεκτονικὴ Εἶμαι αὐτοδίδακτος. Μ' ἐνδιαφέρει φυσικὰ περισσότερο ἡ ἀρχιτεκτονικὴ τοῦ θεάτρου καὶ τὴ σπουδάσα μόνος μου, μ' ἕνα μέτρο στὸ χέρι, στὰ ἀρχαῖα θέατρα τῆς Ἀττικῆς καὶ τῆς Ἑσπερίας.

— Συνεργασθήκατε μὲ τὸν Κοπὸ γιὰ τὴ σκηνὴ τοῦ Βιέ Κολόμπιε;

—Δηλαδὴ κάνομε μοζὶ μελέτες. Ἐκεῖνη τὴν ἐποχὴ ἡ ἀρχιτεκτονικὴ τοῦ θεάτρου ἔβαλε τὴν πιὸ πολλὴ γοητεία. Μελετήσαμε τὴν ἐλισαβετιανὴ σκηνή, δηλαδὴ τὴ σκηνὴ τῆς ἐποχῆς τοῦ Σαίξπηρ.

—Ὁ Κοπὸ εἶναι συντηρητικὸς μὲ εἶχε ἕνα βιολὶ τοῦ σπιτιοῦ. Τὸ ἄκουγε γιατὶ ἔπαιζα ἀπ' αὐτόν».

—Τὸ σπίτι τοῦ Κοπὸ ἦταν ἀπλὸ ἡ ἀντίδοσις κατὰ τοῦ ἰατρουφαλισμοῦ. Εἶχε τὴν ἀρετὴ τῆς ἀπλότητος αὐτὸς ὁ ἀνθρωπος! Ἔτσι ἔφτιαχνε καὶ τὸ Βιέ Κολόμπιε μὲ τὴν ἐποχὴ ἐκείνη. Κι ἐμεῖς τὸ ἴδιο κάναμε σήμερα ἀλλὰ μὲ ἄλλα μέσα, ποὺ ἔχουν ἀλλάξει ἀπὸ τότε, γιατὶ νὰ μὴν δείξουν τίποτα.

—Ἡ γνώμη τοῦ Κοπὸ γιὰ σᾶς ἐπηρέασε στὴν κατόπιν ἐργασία σας; Ἐπηρεάσθηκε ἡ τέχνη σας ἀπὸ τὴν ἐπίδρασι τοῦ παρελθόντος; Καὶ τὸ ὅτι ἀντίδρᾶ, εἶνε ἀποδεικτικὸ ὅτι ἐπηρεάσθη;

—Γιὰ τοῦ βασιλεῖς τὸ θέατρο;

—Ὄχι. Ἐκεῖνο ποὺ ἔμαθα ἀπὸ τὸν μεγάλο ἠθοποιὸ ἦταν τὸ φίλο μου καὶ σεβασμὸ γιὰ τὸ ἔργο.

—Κι αὐτὸς ἀπήντησε;

—Τί σὲ νοιάζει ἐσένα; μοῦ εἶπε. Ἐσὺ ἔχεις τὸ δικό σου ἔργο νὰ κάνεις μὲ τὸν μοῦ.

—Θὰ μοῦ ἀποτάνθη πώς ἄν ζῆ, σὰν κομμὶ τεντιμπορὰ χρόνια, θὰ τὸ θέλη τὸν ἔχομο κοντά!

—Τότε μὴ τὸν φορτίσετε. Ἂς τὰ πούμε σὲ διάλογο.

—Τὸς ἀνέπτυξε τὸ κείμενο. Διαλόγοι νὰ τὸ φαντάζεσαι δραματικά. Ἐγὼ γελῶ. Ἔκανε τὸ κείμενο ἕνα ἐγκώμιο τοῦ ἔργου. Ἐκεῖνο ποὺ ἔμαθα ἦταν νὰ σκέπτωμαι τὸ ἔργο ὅπως ἀ ἦταν ἐγὼ ὁ ἴδιος ὁ συγγραφεύς. Καὶ ἔτσι ἔμαθα νὰ ἐκτιμῶ τὰ ἔργα τῶν ἄλλων.

—Ἐσεῖς ἐκτιμᾶτε τὸ κείμενο ἀπὸ τὴν ἀρχιτεκτονικὴ τοῦ θεάτρου;

—Ὄχι, μένετε ἥσυχος.

—Τὸ ἐλέγατε ἀπὸ βράδυ στὴν παράστασι. Θὰ τὸ λέμε τὴν ὥρα ποὺ μπαίνομε στὸ θέατρο.

—Τὸ βράδυ ἀπὸ τὴ μέση τῆς πράξεως πράξεως ἤμουνα στὸ καμαρίνι μου.

—Τὸ πρῶτο μάθημα ποὺ μοῦδωσε ἕνα μεγάλο μαέστρο, Κ' αὐτὸ ἔγινε ὅταν ἤμουν ἔξι χρονῶν, καὶ τὸ ἔγραψε τὸ ἀφοσιωμένο μου ἀπόλι. Πρὶν ἀρχίσῃ ἡ βασικὴ ἀρετὴ τοῦ ἠθοποιοῦ:

—Ποιὰ εἶνε ἡ βασικὴ ἀρετὴ τοῦ ἠθοποιοῦ;

—Νὰ ἐπιστεύεται τὸ κείμενο. Διαλοβὴ νὰ τὸ φαντάζεσαι δραματικά. Ὁ Claudel λέει πὼς τὸ κείμενο ἔχει γέννα, σάλια, ἱδρῶτα.

—Τί ρόλος πρέπει νὰ ἐπιδιώκῃ;

—Ἀνάλογα τὸν συγγενικὸ. Κατὰ τὸ Στανισλάφσκι, ὁ ρόλος εἶνε ἕνα μωσαϊκὸ ἀπὸ μικρὰ χαρτιὰ ποὺ ἀπάνω - ἀπάνω γράφεται τὸ ἀσῶπλαστο.

—Ὁ ἠθοποιὸς πρέπει νὰ ζῆ τὸ ρόλο του ἢ νὰ τὸν σπουδάζεται;

—Ἀμφότερα. Ἀλλὰ ἐκεῖνο ποὺ ἔκανε νὰ γυρίῃ τὸ ἔδαφος ἀπὸ τὰ πόδια μου ἦταν ἡ ἀπάντησι ποὺ ἔδωσε ὁ μεγάλος ἠθοποιὸς Ἀντουὰν ὅταν τὸν ρώτησε ἕνας νεαρὸς ἠθοποιὸς πρέπει νὰ ἐπαναλαμβάνῃ τὸ ἴδιο πρόσωπο κάθε βράδυ ἢ ὄχι.

—Ἐγὼ ἔχω τὴν ἀντίληψι πὼς ἕνα ἔργο ποὺ ἔχει ἀξία πρέπει νὰ παίζεται ὅσο τὸ δυνατὸν περισσότερο. Ἔτσι ἔχει καὶ μὲ τὴν ὀπερέττα. Ἐκεῖνο ποὺ ἔχει ἀξία εἶνε ἡ ἐπανάληψις. Ἡ ἐπανάληψις εἶνε ἡ μητέρα τῆς τελειότητος.

—Ἡ ἐπανάληψις δὲν σκοτώνει τὴν ἔμπνευσι;

—Ὄχι. Ἡ ἔμπνευσι ἔρχεται ἀπὸ μόνη της. Ἐμπνέεσαι ἢ δὲν ἐμπνέεσαι. Ἀλλὰ ἐκεῖ ποὺ ἐμπνέεσαι ἐκεῖ ποὺ δὲν ἐμπνέεσαι, ἡ τεχνικὴ εἶνε ἡ ἴδια. Ἡ τεχνικὴ ἔχει τὴν ἀξία της.

—Ἐσεῖς ἔχετε τὴν ἀντίληψι πὼς ἡ τέχνη τοῦ ἠθοποιοῦ εἶνε ἀνώτερη ἀπὸ τὴν τοῦ συγγραφέως;

—Ἀπὸ τὴν ἄποψι τῆς ἐκτελέσεως, ναί. Ἀλλὰ ἐκεῖ ποὺ ἡ ἀξία τοῦ ἠθοποιοῦ εἶνε μεγάλη εἶνε ὅταν ἐκτελῇ ἔργα ποὺ ἔχουν ἀξία. Ἡ ἀξία τοῦ ἠθοποιοῦ ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν ἀξία τοῦ ἔργου ποὺ ἐκτελεῖ.

—Ἐσεῖς ἔχετε ἀναπτύξει τὴν ἀρετὴ τῆς ἀνεμελιᾶς;

—Ἡ ἔμπορικὴ ἐπιτυχία ἐνὸς ἔργου δὲν σημαίνει τίποτα.

—Ἀπόλυτη. Τὸ θέατρο ποὺ ἀν δὲν πρέπει νὰ εἶνε ἀνθηρὴ ἐμπορικὴ ἐπιτυχία, ἀλλὰ ἔχει ἀνάγκη ἀπὸ τὴν ἐπιδρασὴ στὸ πεδίον τῆς τέχνης. Ἐκεῖνο ποὺ ἔχει ἀξία εἶνε ἡ ἐπίδρασις τοῦ ἔργου ἐπὶ τοῦ ἀκροατηρίου. Ἡ ἀπόλυτη ἐπιτυχία ἔχει ἀξία μόνον ὅταν ἔχῃ τὸ μορφωτικὸ ἀποτέλεσμα ποὺ ἐπιδιώκει.

—Ἀκριβῶς. Ἤτανε ὁ θάνατος τῆς φαντασίας καὶ τῆς ποιήσεως. Ὁ ἄνθρωπος ἔχει ἀνάγκη ἀπὸ ὄνειρο. Ἐγὼ δὲν θὰ ἤθελα ποτὲ νὰ ἀφαιρέσω ἀπὸ τὸν ἄνθρωπο τὸ ὄνειρο. Ἡ ἀνεμελιὰ εἶνε ἕνα ὄνειρο.

—Ἀπὸ τὸ ὄνειρο ἔρχεται ἡ ἐπιθυμία τοῦ ἔργου.

—Ἡ ἐπιθυμία ἐπιτυγχάνεται μὲ τὴν ἐργασία καὶ τὴν ἐργασία μὲ τὴν ἀνεμελιά.

—Ἐσεῖς ἔχετε ἐργασθῆ ἀπὸ τὴν ἀνεμελιά;

—Ἐγὼ ἔχω μιὰ ἀνεμελιὰ ποὺ ἔχει ἀξία. Ἡ ἀνεμελιὰ ποὺ ἔχει ἀξία εἶνε ἡ ἀνεμελιὰ ποὺ ἔχει ἀνάγκη ἀπὸ τὴν ἐργασία

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΖΩΗ

ΤΟ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ

Δελτίον της 19ης Νοεμβρίου κλείσιμον μεσημεβρίας

ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΕΘΝ. ΔΑΝΕΙΩΝ — ΜΕΤΟΧΑΙ

Εις χρυσόν	Εις δραχμάς
1881 ..... * 3305	Δραχμικός ..... * 180
1884 ..... * 3305	Παγκ. Μετ. Α. ..... * 440
Προσφυγικόν .. 71.50	Παγκ. Πίστ. Α. ..... * 180
Πανελλ. Α' .. 2.50	Βίκελ ..... Α. 1700
Σταυρός 82.50	Βιομ. Ζάχ. ..... * 700
Στοιχειώδες .. 82.50	Βιομ. Ζυθ. ..... * 1000
Ανακ. Δάνειον .. 67.25	Βιομ. Λαν. ..... * 341
Αλεξ. Σιδ. 344.50	Βιομ. Μεταξ. ..... * 345
Τεκτονικ. Δ. 68.—	Κλ. Φεσσ. Π. 1800
Λαϊκόν 350.50	Λαϊκ. Αγορ. Π. 1700
Ελλ. Συστ. 350.50	Παπαστράτ. Π. 2150
Ελλ. Βιομ. 350.50	Τριφυλλ. Π. 2150
Αγιος ..... Α. 460	Μηχ. Επιχ.
Ανατ. Σιδ. .... 82.—	Βιομ. Ζυθ. ..... * 1150
Αγιος ..... Α. 460	Βιομ. Σιδ. ..... * 188
Ανατ. Σιδ. .... 82.—	Βιομ. Υφ. ..... * 1325
Αγιος ..... Α. 460	Ολυμπιακή ..... * 173
Ανατ. Σιδ. .... 82.—	Φωσφόρος Α. 310
Αγιος ..... Α. 460	Ολυμπιακή ..... * 365
Ανατ. Σιδ. .... 82.—	Ολυμπιακή ..... * 365

5η ΠΡΩΙΝΗ

Η ΑΙΓΥΠΤΟΣ ΘΑ ΘΕΣΠΙΣΗ ΤΡΙΕΤΗ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΗΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗΝ ΘΗΤΕΙΑΝ

ΑΥΤΑΡΚΗΣ ΕΘΝΙΚΗ ΑΜΥΝΑ

Ο ΧΘΕΣΙΝΟΣ ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΘΡΟΝΟΥ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 19. (Ἰδιαιτέρα ὑπηρεσία).— Κατὰ τοὺς ἐνταῦθα πολιτικοὺς κύκλους εἰς τὴν ἐξέλιξιν τοῦ μεσογειακοῦ ζητήματος θὰ ἐπιδράσῃ σοβαρῶς ἡ σήμερον ἀγγελθεῖσα διὰ τοῦ λόγου τοῦ Θρόνου ἀπόφασις τῆς Αἰγύπτου νὰ καταστῇ αὐτάρκης ὡς πρὸς τὴν ἐθνικὴν ἄμυναν της.

Κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Καΐρου ὁ Βασιλεὺς Φαρούκ ἐκήρυξε σήμερον ἐπισήμως τὴν νέαν σύνοδον τῆς αἰγυπτιακῆς Βουλῆς. Ὁ πρωθυπουργὸς Μαχμοὺτ πασσᾶς ἀνέγνωσε τὸν λόγον τοῦ Θρόνου ἐν τῷ ὁποίῳ τονίζεται ὅτι ἡ Αἴγυπτος πρέπει ν' ἀφιερώσῃ ὅλας τὰς προσπαθείας της ὑπὲρ τῆς ἐθνικῆς ἀμύνης. Ἡ κυβέρνησις θὰ λάβῃ σειρὰν μέτρων πρὸς αὔξησιν τῆς στρατιωτικῆς καὶ ἀεροπορικῆς δυνάμεως τῆς χώρας, ἱδρυσιν εἰδικῶν ἐργοστασίων διὰ τὴν κατασκευὴν πολεμεφοδίων καὶ ἀεροπλάνων καὶ τελειοποίησιν ἐν γένει τῶν ἐφοδίων, ἅτινα ἀπαιτοῦνται διὰ τὴν ἐθνικὴν ἄμυναν τῆς Αἰγύπτου. Μεταξὺ τῶν ἄλλων μελετᾶται καὶ ἡ ἐγκατάστασις ἀερολιμένων διὰ τὰ ἐπιδαστικὰ ἀεροπλάνα. Εἰς τὴν παρουσαν σύνοδον τῆς Βουλῆς θὰ ὑποβληθῇ καὶ νομοσχέδιον περὶ ὑποχρεωτικῆς στρατιωτικῆς θητείας, τῆς ὁποίας ἡ διάρκεια θὰ εἶνε διετὴς διὰ τοὺς σπουδαστὰς τῶν κρατικῶν σχολῶν καὶ τοῦ πανεπιστημίου τοῦ Ἀζχάρ, τριετὴς δὲ διὰ πάντας τοὺς λοιπούς. Τῆς στρατιωτικῆς ὑποχρεώσεως θὰ ἐξαιροῦνται πάντες οἱ γνωρίζοντες ἀπὸ μνήμης τὸ Κοράνιον.

Ὁ λόγος τοῦ Θρόνου ἀναπτύσσει ἐν συνεχείᾳ τὸ ἐσωτερικὸν πρόγραμμα τῆς κυβερνήσεως καὶ ἀναγγέλλει ὅτι θὰ ληφθοῦν μέτρα κοινωνικῆς πολιτικῆς, θὰ ἐκτελεσθοῦν ἀντιπλημμυρικὰ ἔργα καὶ θὰ καταβληθοῦν φροντίδες διὰ τὴν γεωργικὴν ἀνάπτυξιν τῆς χώρας. Ἐν συνεχείᾳ ἐκφράζει τὴν ἐλπίδα ὅτι ταχέως θὰ ἀποκατασταθῇ ἡ γαλήνη καὶ ἡ τάξις ἐν Παλαιστίνῃ.

Ὑπὸ τῶν ἐνταῦθα πολιτικῶν κύκλων τονίζεται ἰδιαιτέρως ἡ περίοδος ἐκείνη τοῦ βασιλικοῦ λόγου ὅπου ἀναφέρεται ὅτι ἡ πολεμικὴ κρίσις τοῦ παρελθόντος Σεπτεμβρίου ἔπεισε τὴν κυβέρνησιν νὰ ἐπισπεύσῃ τὸν ἐξοπλισμὸν τῆς χώρας. Οἱ ἀγγλικοὶ πολιτικοὶ κύκλοι ἐκφράζουν, τὴν πλήρη ἱκανοποίησίν των ἐκ τῆς τοιαύτης ἀποφάσεως τῆς αἰγυπτιακῆς κυβερνήσεως.

ΚΑΙ Η ΓΑΛΛΙΑ ΑΝΕΓΝΩΡΙΣΕ ΤΗΝ ΙΤΑΛΙΚΗΝ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑΝ

ΤΑ ΔΙΑΠΙΣΤΕΥΤΗΡΙΑ ΤΟΥ κ. ΠΟΝΣΕ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 19. (Ἰδιαιτέρα ὑπηρεσία).— Ἀγγέλλεται ἐκ Ρώμης ὅτι ὁ νέος πρεσβευτὴς τῆς Γαλλίας κ. Φρανσουὰ Πονσὲ μετέβη εἰς τὸ Κυρηνάλιον καὶ ἐπέδωσε τὰ διαπιστευτήριά του εἰς τὸν Βασιλέα τῆς Ἰταλίας καὶ Αὐτοκράτορα τῆς Αἰθιοπίας.

Ὁ «Χρόνος» ἀφιερώνει τὸ σημερινὸν κύριον ἄρθρον του εἰς τὰς γαλλοϊταλικὰς σχέσεις καὶ ἐκφράζει τὴν γνώμην ὅτι αὗται καθίστανται κανονικαὶ μετὰ τὴν σημερινὴν ἐπίδοσιν τῶν διαπιστευτηρίων τοῦ Γάλλου πρεσβευτοῦ. «Τὸ ἔργον αὐτὸ τῆς προσεγγίσεως καὶ τῆς συνεννοήσεως μεταξὺ Ρώμης καὶ Παρισίων, ἄνευ τοῦ ὁποίου εἶνε ἀδύνατος διαρκὴς εἰρήνη μεταξὺ τῶν λαῶν τῆς Ἠπείρου, πρέπει νὰ συνεχισθῇ», τονίζει ἡ ἐφημερίς. Ἐν συνεχείᾳ ὑποστηρίζει ὅτι οὔτε ἡ Ἰσπανικὴ σύρραξις δύναται εἰς τὸ ἑξῆς νὰ παρεμβάλῃ ἐμπόδιον, λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν ὅτι ἡ λύσις της ἐξαρτᾶται περισσότερον παρὰ ποτὲ ἀπὸ τοὺς Ἰσπανοὺς καὶ παρατηρεῖ ὅτι αἱ γαλλοϊταλικαὶ σχέσεις εἶνε ἀνεξάρτητοι ἀπὸ πᾶν ἄλλο ζήτημα συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ ἄξονος Βερολίνου — Ρώμης. Ἡ ἐφημερὶς ὑποστηρίζει ὅτι ἡ συμφωνία Λαβὰλ — Μουσολίνι τοῦ 1935 παραμένει λαμπρὰ βάσις τῶν σχέσεων τῶν δύο χωρῶν καὶ ἱκανὴ νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν ἀνάπτυξιν σχέσεων φιλίας καὶ ἐμπιστοσύνης μεταξὺ αὐτῶν καὶ καταλήγει μὲ τὴν διαβεβαίωσιν ὅτι ἡ Γαλλία εἶνε ἑτοίμη νὰ ἐπιδείξῃ τὸν ἀνώτατον βαθμὸν καλῆς θελήσεως, ἀλλὰ μὴ ἐχουσα τίποτε νὰ ζητήσῃ ἀπὸ τὴν Ἰταλίαν εἶνε διατεθειμένη νὰ ἀναμένῃ ἤρεμος τὴν δημιουργίαν τῶν καταλλήλων συνθηκῶν διὰ μίαν εἰλικρινῆ συνδιαλλαγήν.

«ΕΞΩΝΤΩΣΑΜΕΝ ΤΟΝ ΕΒΡΑΪΚΟΝ ΒΑΚΙΛΛΟΝ»

ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΟΣ ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ κ. ΓΚΑΙΜΠΕΛΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 19. (Ἀθην. Πρακτ.). — Τὸ πρακτορεῖον Ρώϋτερ πληροφορεῖται ἐκ Βερολίνου ὅτι ὁ κ. Γκαϊμπελς, ἐξηγῶν εἰς τὸν λόγον, τὸν ὁποῖον ἐξεφώνησε, τὰ αἴτια, διὰ τὰ ὁποῖα τὸ Ραΐχ ἠναγκάσθη νὰ λάβῃ μέτρα ἐναντίον τῶν Ἑβραίων, εἶπε μεταξὺ ἄλλων τὰ ἑξῆς:

«Ἐξετοπίσαμεν τοὺς Ἑβραίους ἐκ τοῦ δημοσίου βίου, διότι εἶνε φυλὴ διαφορετική, διότι ὡς μαρξισταὶ ἔχουν πρωτεύουσαν τὴν Μόσχαν, διότι ὡς καθολικοὶ ἔχουν πρωτεύουσαν τὸ Βατικανὸν καὶ ὡς ἐλεύθεροι τέκτονες ἀνήκουν εἰς τὸν διεθνισμόν. Ἐξωντώσαμεν τὸ βάκιλλον αὐτὸν τοῦ μολύσματος. Ζητοῦμεν καὶ ἡμεῖς, ὅπως οἱ ἄλλοι, τὸ δικαίωμα τῆς αὐτοδιαθέσεως».

Ὁ κ. Γκαϊμπελς κατέληξεν ἐκφράσας τὴν ἐλπίδα ὅτι θὰ παύσῃ ἡ ἐξέγερσις τοῦ κόσμου ἔστω καὶ διὰ τὸ ζήτημα τῶν Ἑβραίων. «Ἐλπίζω τουλάχιστον — εἶπεν ἐπὶ λέξει ὁ κ. Γκαϊμπελς—πρὸς τὸ συμφέρον αὐτῶν τούτων τῶν Ἑβραίων, οἱ ὁποῖοι παραμένουν ἀκόμη εἰς τὸ Ραΐχ».

Τὸ ἡμιεπίσημον γερμανικὸν πρακτορεῖον διαψεύδει τὴν τηλεγραφηθεῖσαν ἐκ Μονάχου εἴδησιν ὅτι πρόκειται νὰ ἐπιβληθῇ εἰς τοὺς Ἑβραίους συμπληρωματικὸν πρόστιμον, πλὴν τοῦ ἑνὸς δισεκατομμυρίου, μὲ τὸ ὁποῖον ἐπεβαρύνθησαν ἤδη.

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 19. (Ἀθην. Πρακτ.).— Ὁ καγκελλάριος Χίτλερ ἐξέδωκε διάταγμα, διὰ τοῦ ὁποίου ἀφαιρεῖ ἀπὸ τοὺς Ἑβραίους, τοὺς ὑπηρετήσαντας εἰς τὸν αὐτοκρατορικὸν ἢ τὸν σημερινὸν γερμανικὸν στρατόν, ἢ εἰς τὸν στρατὸν τῆς αὐστροουγγρικῆς μοναρχίας, ἢ εἰς τὸν στρατὸν τῆς μεταπολεμικῆς αὐστριακῆς ὁμοσπονδίας, τὸ δικαίωμα, τὸ ὁποῖον εἶχον νὰ φοροῦν τὴν στρατιωτικὴν στολήν.

Ο ΚΑΡΟΛΟΣ ΕΙΣ ΠΑΡΙΣΙΟΥΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 19. (Ἰδιαιτέρα ὑπηρεσία). — Τὴν δὴν ἑσπερινὴν ἀφίκετο ἐνταῦθα ἐκ Βρυξελλῶν ὁ Βασιλεὺς τῆς Ρουμανίας Κάρολος, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ διαδόχου πρίγκιπος Μιχαήλ. Εἰς τὸν σταθμὸν ἐγένετο δεκτὸς ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Μποννέ, τοῦ ἐνταῦθα Ρουμάνου πρεσβευτοῦ καὶ ἀντιπροσώπου τοῦ προέδρου τῆς γαλλικῆς Δημοκρατίας κ. Λεμπρέν.

Κατὰ τὰ ἐκ Βρυξελλῶν τηλεγραφήματα, ὁ Βασιλεὺς Κάρολος καὶ ὁ διάδοχος πρίγκιψ Μιχαὴλ, μετὰ τὴν ἐπίσκεψίν των εἰς Λιέγην, ἐπανῆλθον εἰς Βρυξέλλας καὶ παρεκάθησαν εἰς πρόγευμα, παρατεθὲν πρὸς τιμήν των εἰς τὰ ἀνάκτορα. Εἰς τὸ πρόγευμα τοῦτο παρεκάθησαν καὶ τὰ μέλη τῆς ἀκολουθίας τοῦ Βασιλέως Καρόλου, ὁ ἐν Βρυξέλλαις πρεσβευτὴς τῆς Ρουμανίας, ὁ Βέλγος πρωθυπουργὸς κ. Σπάακ καὶ ἄλλαι προσωπικότητες. Ὁ Βασιλεὺς Κάρολος καὶ ὁ πρίγκιψ Μιχαὴλ μετὰ τῆς ἀκολουθίας των ἀνεχώρησαν ἐκ Βρυξελλῶν περὶ ὥραν 16ην, ἀφοῦ δὲ ἐπεσκέφθησαν τὰ βελγικὰ ἐργοστάσια ὅπλων, συνέχισαν τὸ ταξιδιόν των πρὸς τοὺς Παρισίους.

Αὔριον Κυριακὴν ὁ πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας κ. Λεμπρὲν θὰ παραθέσῃ πρὸς τιμὴν τοῦ Ρουμάνου Βασιλέως πρόγευμα, τὴν Δευτέραν δὲ νὰ ὀργανωθῇ κυνήγιον εἰς τὸ δάσος τοῦ Ραμπουγιέ. Τὴν ἑσπέραν τῆς Δευτέρας ὁ Βασιλεὺς Κάρολος θ' ἀναχωρήσῃ εἰς Γερμανίαν πρὸς ἐπίσκεψιν τοῦ ἐξαδέλφου του εἰς Ζιγκμαρίγγκεν.

Ἡ διέλευσις τοῦ Βασιλέως Καρόλου ἐκ Παρισίων δὲν εἶνε ἐπίσημος ἐπίσκεψις, ὁ Ρουμᾶνος Βασιλεὺς ὅμως θὰ δυνηθῇ νὰ συζητήσῃ μὲ τὸν ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Μποννὲ τὴν ἐν γένει εὐρωπαϊκὴν κατάστασιν καὶ τὰς γαλλορρουμανικὰς σχέσεις,

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

ΑΥΡΙΟΝ ΚΗΔΕΥΕΤΑΙ Ο ΚΕΜΑΛ ΑΤΑΤΟΥΡΚ

Η ΣΟΡΟΣ ΤΟΥ ΘΑ ΕΧΗ ΔΙΑΚΟΜΙΣΘΗ ΣΗΜΕΡΟΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΓΚΥΡΑΝ

ΣΥΓΚΙΝΗΤΙΚΑΙ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΠΕΝΘΟΥΣ ΤΟΥ ΤΟΥΡΚΙΚΟΥ ΛΑΟΥ

ΠΕΡΑΝ, 19. (Τοῦ ἀπεσταλμένου μας). — Σήμερον τὴν 8.30 π.μ. μετὰ θρησκευτικὴν τελετὴν, ἡ ὁποία ἐγένετο εἰς τὰ ἀνάκτορα τοῦ Ντολμᾶ Μπαξέ, τῇ παρακλήσει τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας τοῦ ἐκλιπόντος προέδρου, ἡ σορὸς τοῦ Ἀτατοὺρκ κεκαλυμμένη ὑπὸ μεταξίνης σημαίας, μετεφέρθη ὑπὸ δώδεκα στρατηγῶν ἔξω τοῦ ἀνακτόρου καὶ ἐτέθη ἐπὶ κιλλίβαντος πυροβόλου, τὸ ὁποῖον εὑρίσκετο εἰς τὴν κεντρικὴν ἐξώθυραν.

Ἡ πομπὴ ἐσχηματίσθη ὡς ἑξῆς: προηγεῖτο τάγμα ἀστυνομίας, εἶπετο σύνταγμα λογχοφόρων καὶ ἠκολούθουν τάγματα πεζικοῦ, ἀκροβολιστῶν καὶ ναυτῶν. Ἀμέσως κατόπιν ἤρχετο τὸ φέρετρον, τὸ ὁποῖον ἦτο τοποθετημένον ἐπὶ κιλλίβαντος πυροβόλου, συρομένου ἀπὸ τρεῖς μέλανας ἵππους. Ἐκατέρωθεν τοῦ φερέτρου ἐβάδιζον ἓξ στρατηγοὶ μὲ γυμνὰ τὰ ξίφη. Εἶπετο ἀμέσως εἷς στρατηγὸς κρατῶν τὰ στρατιωτικὰ παράσημα τοῦ Ἀτατοὺρκ. Ἠκολούθουν ὁ τέως βασιλεὺς τοῦ Ἀφγανιστάν Ἀμανουλλὰχ Χάν, ὁ ὁποῖος παρέστη εἰς τὴν κηδείαν ὡς προσωπικὸς φίλος τοῦ Ἀτατοὺρκ, ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τζελὰλ Μπαγιάρ, ἡ ἀντιπροσωπεία τῆς Μεγάλης Ἐθνοσυνελεύσεως, αἱ πολιτικαὶ καὶ στρατιωτικαὶ ἀρχαὶ Κωνσταντινουπόλεως, τὸ προξενικὸν σῶμα, οἱ καθηγηταὶ καὶ οἱ φοιτηταὶ τοῦ πανεπιστημίου, οἱ πρόσκοποι καὶ ἄλλαι ὀργανώσεις.

Περὶ ὥραν 9ην ἤρχισε ἡ ἐκκίνησις τῆς πομπῆς ὑπὸ τοὺς ἤχους τῶν πενθίμων ἐμβατηρίων τοῦ Μπετόβεν καὶ τοῦ Σοπέν, ἐνῷ σμήνη ἀεροπλάνων ὑπερίπταντο καὶ τὸ καταδρομικὸν «Γιαβοὺζ» ἔρριπτεν ἀνὰ πέντε λεπτὰ μίαν βολήν. Φοιτηταὶ μετέφερον ἀναριθμήτους στεφάνους. Ἡ πομπὴ προυχώρησε βραδέως μέσῳ παρατεταγμένων στρατιωτῶν καὶ τῶν μαθητῶν τῶν σχολείων καὶ ἔφθασε μέχρι τοῦ Σεραγίου, ἀφοῦ διῆλθεν ἐκ τῆς μεγάλης γεφύρας τοῦ Γαλατᾶ. Τὰ στρατεύματα παρουσίαζον ὅπλα ἐνῷ τὸ πλῆθος ἐξέσπα εἰς λυγμούς.

Περὶ τὴν 12ην ἡ πομπὴ ἔφθασεν εἰς τὸ Σεράγιον. Τὸ ἀντιτορπιλλικὸν «Τζαφὲρ» ἀνέμενεν εἰς τὴν ἀποβάθραν. Τὸ φέρετρον τοῦ μεγάλου Ἀρχηγοῦ κρατούμενον ἀπὸ δώδεκα στρατηγούς, μετεφέρθη ἐπὶ τοῦ πολεμικοῦ, τὸ ὁποῖον κατηυθύνθη, πλέον θραδέως πρὸς τὸ «Γιαβοὺζ» ἠγκυροβολημένον πρὸ τοῦ Σελημιέ. "Οταν τὸ φέρετρον ἀνεβιβάσθη ἐπὶ τοῦ «Γιαβοὺζ» τὸ πολεμικὸν ἐχαιρέτισε τὸν νεκρὸν διὰ τιμήσεων τῶν ὁπλοφόρων. Ὅλα τὰ ἐκεῖ εὑρισκόμενα πολεμικὰ τῆς Ἀγγλίας, Γαλλίας, Γερμανίας, Σοβιετικῆς Ρωσίας, Ἑλλάδος, Ρουμανίας καθὼς καὶ τὰ τουρκικὰ ἐχαιρέτησαν ἐπίσης τὸν νεκρὸν καὶ εἶτα συνώδευσαν τὸ «Γιαβοὺζ», τὸ ὁποῖον ἀνὰ πέντε λεπτὰ τῆς ὥρας ἐξηκολούθει νὰ ρίπτῃ κανονιοβολισμούς. Τὰ ξένα πολεμικὰ συνώδευσαν τὸν νεκρὸν μέχρι τῶν Πριγκιπονήσων, τὸ δὲ «Γιαβοὺζ» συνέχισε τὸν πλοῦν του πρὸς τὴν Νικομήδειαν μὲ τὴν σορὸν τοῦ Ἀτατούρκ.

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΑΓΚΥΡΑΝ

ΑΓΚΥΡΑ, 19. (Τοῦ ἀπεσταλμένου μας).— Ἅμα τῇ ἀφίξει τοῦ «Γιαβοὺζ» εἰς τὸν λιμένα τῆς Νικομηδείας, τὸ φέρετρον μετεφέρθη ἐν πομπῇ εἰς τὸν σιδηροδρομικὸν σταθμὸν καὶ ἐπεβιβάσθη τῆς ἀναμενούσης εἰδικῆς ἀμαξοστοιχίας. Τὸ ὄχημα, εἰς τὸ ὁποῖον ἐτοποθετήθη τὸ φέρετρον τοῦ μεγάλου νεκροῦ ἦτο κεκοσμημένον μὲ δάφνας καὶ τουρκικὰς σημαίας. Ἐντὸς τοῦ ὀχήματος ἀξιωματικοὶ συνώδευον τὸν νεκρὸν ὡς τιμητικὴ φρουρά.

Τὸ ἀπόγευμα ἀνεχώρησεν ἐκ Νικομηδείας ἡ ἀμαξοστοιχία ἡ φέρουσα τὰ μέλη τῆς τουρκικῆς κυβερνήσεως καὶ τοὺς ξένους ἐπισήμους. Καθ' ὅλην τὴν διαδρομὴν οἱ κάτοικοι τῶν πόλεων καὶ τῶν χωρίων ἔχουν συγκεντρωθῆ εἰς τοὺς σταθμοὺς διὰ νὰ τιμήσουν τὸν δημιουργὸν τῆς νέας Τουρκίας. Ἑκατοντάδες χιλιάδων συνέρρευσαν εἰς Ἄγκυραν διὰ νὰ παρακολουθήσουν τὴν κηδείαν καὶ ἐδημιουργήθη σοβαρώτατον ζήτημα στεγάσεως.

Εἰς μερικὰ σημεῖα ἡ ἀμαξοστοιχία μετὰ δυσκολίας κατορθώνει νὰ προχωρήσῃ, διότι πολλοὶ ἐκ τῶν κατοίκων εἶχον πέσει ἐπὶ τῶν γραμμῶν ἀρνούμενοι νὰ κινηθοῦν. Παρέστη ἀνάγκη ἐπεμβάσεως τῆς ἀστυνομίας, διὰ νὰ δυνηθῇ ἡ ἀμαξοστοιχία νὰ συνεχίσῃ τὸν δρόμον της.

Ἡ φέρουσα τὸν νεκρὸν ἀμαξοστοιχία θὰ φθάσῃ εἰς Ἄγκυραν αὔριον (σήμερον) Κυριακήν.

Κατὰ τὰς τελευτὰς τόσον τῆς Κυριακῆς ὅσον καὶ τῆς Δευτέρας οὐδεὶς ἀπολύτως λόγος θὰ ἐκφωνηθῇ. Κατὰ τὸ διάστημα τῆς μεταφορᾶς τῆς σοροῦ ἀπὸ τὸν σταθμὸν εἰς τὴν ἔμπροσθεν τῆς ἐθνοσυνελεύσεως ἐξέδραν, καθὼς καὶ κατὰ τὴν μεταφορὰν τοῦ φερέτρου εἰς τὸ Ἐθνολογικὸν Μουσεῖον, αἱ μουσικαὶ θὰ ἀνακρούουν τὸ πένθιμον ἐμβατήριον τοῦ Σοπέν. Μόλις τὸ φέρετρον τοποθετηθῇ ἐπὶ τῆς ἐξέδρας θὰ θεωρηθῇ αὐτομάτως λήξασα ἡ τελετὴ καὶ θὰ ἀποχωρήσουν ὅλοι οἱ ἐπίσημοι.

Ἡ ἐξέδρα εἶνε χρώματος πρασίνου καὶ ἔχει ὕψος 25 μέτρων. Εἰς τὸ ἄνω μέρος αὐτῆς σχηματίζονται 8 πυργίσκοι ἐκ τῶν ὁποίων ἐκπέμπονται τεράστιαι φλόγες.

ΠΕΡΑΝ, 19. (Ἰδιαιτέρα ὑπηρεσία). — Συνεπείᾳ καταρρεύσεως παλαιοῦ τοίχου ἐπὶ τοῦ ὁποίου εἶχον ἀναρριχηθῇ διὰ νὰ παρακολουθήσουν τὴν κηδείαν τοῦ Κεμάλ, εἴκοσι ἄτομα ἐτραυματίσθησαν σοβαρῶς.

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ

ΠΕΡΑΝ, 19. (Ἀθην. Πρακτ.).— Τὴν 3ην ἀπογευματινὴν ἔφθασεν εἰς τὸν σταθμὸν Σιρκετζῆ ἡ ἀμαξοστοιχία, τῆς ὁποίας ἐπέβαινεν ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως κ. Μεταξᾶς καὶ ἡ ἑλληνικὴ ἀντιπροσωπεία. Τὸν κ. πρωθυπουργὸν ὑπεδέχθησαν ὁ πρόξενος τῆς Ἑλλάδος, τὰ μέλη τῆς ἑλληνικῆς παροικίας καὶ αἱ ἀρχαί. Ὁ πρόεδρος τῆς Ἑλληνικῆς Ἑνώσεως προσεφώνησε τὸν κ. Μεταξᾶν, ἐκφράσας τὴν ἀφοσίωσιν τῶν Ἑλλήνων ὑπηκόων πρὸς τὴν ἐθνικὴν κυβέρνησιν. Ὁ κ. πρωθυπουργὸς ἀπήντησε εὐχαριστῶν. Τὸ ἑλληνικὸν ἀπόσπασμα ἐγένετο δεκτὸν μετ' ἐξαιρετικῶν τιμῶν, ἐστρατωνίσθη δὲ πρὸς ἀνάπαυσιν εἰς εἰς τὴν σχολὴν Χαρμπιέ.

Τὴν 10ην νυκτερινὴν ὁ κ. πρωθυπουργός, τὰ μέλη τῆς ἀντιπροσωπείας καὶ τὸ ἑλληνικὸν ἀπόσπασμα ἀνεχώρησαν δι' εἰδικῆς ἀμαξοστοιχίας δι' Ἄγκυραν, ὅπου θὰ φθάσουν τὴν 2.30 μ.μ. μὲ καθυστέρησιν δύο ὡρῶν.

Κατὰ τὴν τελετὴν τῆς κηδείας, τὴν Δευτέραν, ὁ Ἕλλην πρωθυπουργὸς θὰ εὑρίσκεται εἰς πρώτην ἐκ τῶν τεσσάρων ὀκτάδων τῶν ἀρχηγῶν τῶν ξένων ἀντιπροσωπειῶν.

Τὴν προσεχῆ Τρίτην, ὁ πρωθυπουργὸς κ. Μεταξᾶς θὰ ἔχῃ ἰδιαιτέραν συνομιλίαν μετὰ τοῦ προέδρου τῆς Τουρκικῆς Δημοκρατίας κ. Ἰσμὲτ Ἰνονοῦ, τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Μπαγιὰρ καὶ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Σουκρῆ Σαράτογλου.

Η ΟΡΚΩΜΟΣΙΑ ΤΩΝ ΝΕΩΝ ΝΑΥΤΙΚΩΝ ΔΟΚΙΜΩΝ

Εἰς τὴν Σχολὴν τῶν Ναυτικῶν Δοκίμων ἐγένετο χθὲς τὴν 10.45' ἡ τελετὴ τῆς ὁρκωμοσίας τῶν νέων δοκίμων τοῦ Βασ. Ναυτικοῦ. Παρέστησαν εἰς τὴν τελετὴν ἡ Α. Β. Υ. ὁ Διάδοχος Ἀντιβασιλεὺς Παῦλος, οἱ ὑπουργοὶ τῶν Ναυτικῶν καὶ Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας, ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Ναυτικοῦ Ἐπιτελείου, ὁ ἀρχηγὸς τοῦ στόλου, ὁ διοικητὴς τῆς σχολῆς καὶ ἄλλοι.

Μετὰ τὴν ὁρκωμοσίαν προσεφώνησε τοὺς δοκίμους ὁ διοικητὴς τῆς σχολῆς, μεθ' ὃ ὁ κ. ὑφυπουργὸς τῶν Ναυτικῶν ἀπευθυνόμενος πρὸς αὐτοὺς εἶπε τὰ ἑξῆς :

«Νέοι Δόκιμοι τοῦ Βασ. Ναυτικοῦ, Πρὸ ὀλίγου ἐδώσατε τὸν ὅρκον τοῦ στρατιώτου. Πρὶν ἀκόμη ἀρχίσετε τὴν ἐκπαίδευσίν σας εἰς τὸ σχολεῖον τοῦτο, ἐδώσατε ὅρκον πίστεως εἰς τὴν πατρίδα καὶ τὸν ἐνσαρκώνοντα τὴν ἔννοιαν τῆς πατρίδος καὶ τὴν ἑνότητα τοῦ ἔθνους Βασιλέα. Τί σημαίνει τοῦτο ; Σημαίνει ὅτι ὅλαι αἱ σπουδαί, τὰς ὁποίας θὰ κάμετε οὐδεμίαν ἔχουν ἀξίαν ἄνευ τοῦ ὅρκου αὐτοῦ· εἶνε περιττά. Ἀπὸ κεῖ πρέπει νὰ ἀρχίσετε. Καὶ ὁ ὅρκος αὐτὸς εἶνε τρομερός, διότι εἶνε συμβόλαιον θανάτου καὶ ἔχει ὡς ἐνέχυρον τὸ πολυτιμότερον ποὺ ἔχει ὁ ἄνθρωπος, ἐν τῇ ζωῇ καὶ μετὰ θάνατον, τ ὴ ν τ ι μ ὴ ν. Τὴν τιμὴν περιβεβλημένην μὲ τὴν ἱεράν αἴγλην τοῦ θείου.

Νεαροὶ Δόκιμοι! Τὸν ὅρκον ἐδώσατε, ἀφοῦ συνεπληρώσατε τὴν ἡλικίαν ἐκείνην, ἡ ὁποία σᾶς ἐπιτρέπει νὰ τὸν ἐννοήσετε καλῶς καὶ νὰ αἰσθανθῆτε τὴν δύναμιν νὰ τὸν δεχθῆτε. "Οσοι δὲν αἰσθάνεσθε τὴν δύναμιν ταύτην, δὲν ὀφείλετε νὰ ἐξακολουθήσητε παραμένοντες ἐν τῷ σχολείῳ τούτῳ, διὰ νὰ μὴ μετανοήσητε ὅταν θὰ εἶνε ἀργά, ὅπως μετενόησαν ἄλλοι ποὺ εἶχαν λησμονήσει τὸν ὅρκον των. Ἐλπίζω ὅμως εἰς οὐδένα ἐξ ὑμῶν νὰ συμβαίνῃ τοῦτο. Ἔχετε δὲ συνάμα ὑπ' ὄψιν ὅτι τὸ στρατιωτικὸν στάδιον, τὸ ὁποῖον ἐξελέξατε δὲν εἶνε βιοποριστικὸν ἐπάγγελμα, ἀλλ' ἀξίωμα τὸ ὁποῖον ἀπονέμει ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς πρὸς ὑπεράσπισιν τῆς πατρίδος. Καὶ ὁ ἀξιωματικὸς δὲν προσφέρει τὰς ὑπηρεσίας του ἐπ' ἀμοιβῇ. Ἀμοιβή του εἶνε ἡ ἀνύψωσίς του εἰς τὸ εὐγενὲς ἐπίπεδον τοῦ ἀλτρουϊσμοῦ καὶ τῆς ἐθελοθυσίας, χάριν ὑψηλοτέρων ἰδανικῶν καὶ οὐδὲν ἐξετάζει οὔτος ἀπὸ τῆς ἀπόψεως τοῦ ἰδικοῦ του συμφέροντος ἀλλὰ τοῦ γενικοῦ.

Εἰς τὸ σχολεῖον αὐτὸ θὰ ἀποκτήσετε τὰς ἀπαιτουμένας γνώσεις διὰ τὴν θάλασσαν καὶ τὴν θαλασσίαν μάχην. Αἱ γνώσεις ὅμως καὶ μόναι δὲν κάμνουν τὸν ἀξιωματικόν. Παραλλήλως πρὸς τὴν ἐπαγγελματικὴν ἐκπαίδευσιν θὰ συμβαδίζῃ καὶ ἡ ψυχική, διὰ τῆς ὁποίας θὰ ζυμωθῆτε μὲ ἀρχὰς καὶ διδάγματα καὶ θὰ διαπλάσετε τὴν ψυχήν σας κατὰ τοιοῦτον τρόπον, ὥστε νὰ δύνασθε νὰ ζήσετε ἐντὸς ἀτμοσφαίρας ἀνωτέρων ἰδεῶν καὶ νὰ ἐφαρμόσετε τὴν κτηθεῖσαν ἐπαγγελματικὴν μόρφωσιν κατὰ τρόπον ἀπολύτως ἀντικρυνόμενον πρὸς τὸ ἔργον σας ἐν τῷ πολέμῳ, τοὐτέστι διὰ νὰ ἔχῃ ἀξίαν ἡ ἐπαγγελματική σας ἱκανότης πρέπει πρῶτον νὰ ὑπάρχῃ ψυχή. Τὴν δὲ ψυχικὴν ταύτην ἱκανότητα θὰ ἀποκτήσετε, ἀφ' ἑνὸς μὲν ἀνατρεφόμενοι καὶ καθοδηγούμενοι παρὰ τοῦ σχολείου, ἀφ' ἑτέρου δέ, καὶ πρὸ πάντων, διὰ τῆς ἰδίας ὑμῶν θελήσεως, τῆς προσηλούσης ὑμᾶς εἰς τὸ καλὸν καὶ τῆς μιμήσεως τοῦ καλοῦ παραδείγματος.

Τὴν βάσιν τῆς ψυχικῆς διαπλάσεως τοῦ ἀξιωματικοῦ ἀποτελεῖ ἡ μόρφωσις τοῦ χαρακτῆρος αὐτοῦ. Ὁ δὲ χαρακτὴρ οὗτος δὲν εἶνε μία λέξις ἀόριστος καὶ ἀφηρημένη, ἀλλ' εἶνε τὸ ἁρμονικὸν σύμπλεγμα ἀρετῶν, τὰς ὁποίας πρέπει ἀπαραιτήτως νὰ ἀποκτήσωμεν δι' ἐπιμόνου καὶ ἐνδελεχοῦς προσπαθείας, ἐπιβαλλόμενοι εἰς τὸν ἑαυτόν μας διὰ τῆς θελήσεως. Κυριώτεραι τῶν ἀρετῶν τούτων εἶνε ἡ ἀγάπη πρὸς τὴν ἀλήθειαν, ἡ εὐθύτης, ἡ ἀνδιοτέλεια, τὸ φιλοδίκαιον, ἡ αὐστηρότης, ἡ εὐσυνειδησία, ἡ σταθερότης, ἡ ἀξιοπρέπεια, τὸ ψυχικὸν σθένος. Τὸ ἀπαύγασμα τῶν ἀρετῶν τούτων ἀποτελεῖ τὸν χαρακτῆρα τὸν ὁποῖον ζητοῦμεν ἤτοι τὸν χαρακτῆρα ἐκεῖνον ἐπὶ τοῦ ὁποίου δυνάμεθα νὰ στηριχθῶμεν ἀνενδοιάστως καὶ ἀνεπιφυλάκτως, μετ' ἀπολύτου ἐμπιστοσύνης καὶ εἰς πάσας τὰς περιστάσεις, ἔν τε εἰρήνῃ καὶ ἐν πολέμῳ.

Ἀλλὰ τὸ πρώτιστον στοιχ